

Τρίτη 24/11 Συγκέντρωση στην Ιταλική Πρεσβεία 18.00, Σέκερη και Β. Σοφίας

Την Πέμπτη 12 Νοεμβρίου, μέρα γενικής απεργίας, αστυνομικοί, με συνοδεία εισαγγελέα, εισβάλουν στα σπίτια πέντε φοιτητών από την Αγία Παρασκευή και τους συλλαμβάνουν, μετά από απαίτηση του Ιταλικού κράτους, το οποίο έχει εκδώσει Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εναντίον τους. Την ίδια μέρα, στο Μιλάνο, η ιταλική αστυνομία συλλαμβάνει πέντε Ιταλούς, οι οποίοι βρίσκονται κατηγορούμενοι για την ίδια υπόθεση. Με μοναδική σαφή κατηγορία τη συμμετοχή τους στη διαδήλωση No Expro στο Μιλάνο, την 1η Μάη 2015, ζητείται από τις ελληνικές δικαστικές αρχές και εμμέσως πλην σαφώς από την κυβέρνηση να εκδώσουν τους πέντε νέους για να δικαστούν στην Ιταλία, χωρίς καν, προς το παρόν, να υπάρχει η πλήρης δικογραφία στα χέρια του συμβουλίου εφετών, το οποίο και θα αποφασίσει για την έκδοσή τους ή μη. Το μόνο στοιχείο που “παραχωρείται” είναι μια γενικόλογη κατηγορία ότι εθεάθησαν να συμμετέχουν σε επεισόδια, χωρίς να διευκρινίζεται ούτε το από ποιόν εθεάθησαν, ούτε το τί ακριβώς εθεάθησαν να κάνουν. Αυτά αφήνονται στη διακριτική ευχέρεια και την πολιτική βούληση των εφετών να κρίνουν αν είναι απαραίτητα στοιχεία για να κατηγορηθεί κάποιος ή όχι.

No EXPO – Σαν να λέμε “Φτάνει Πια!”

Τι ήταν όμως η διαδήλωση στην οποία συμμετείχαν οι 5 φοιτητές;

Το 2015, η παγκόσμια έκθεση Expro διοργανώθηκε στο Μιλάνο. Οι εκθέσεις Expro είναι παγκόσμιες εκθέσεις που διοργανώνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα, σε διαφορετική κάθε φορά πόλη, για να εκθειαστούν και να διαφημιστούν τα προϊόντα της βιομηχανίας και του καπιταλισμού, να κανονιστούν λογής λογής εμπορικές συμφωνίες. Με λίγα λόγια είναι άλλο ένα από τα γνωστά καπιταλιστικά πανηγύρια (λέγε με Ολυμπιάδα, Παγκόσμιο Κύπελλο, Biennale κτλ.), κατά τη διάρκεια των οποίων η σαμπάνια ρέει άφθονη, σερβιρισμένη από εθελόδουλους και απλήρωτους εθελοντές, τα αστείακια δίνουν και παίρνουν ανάμεσα σε γούνες και χρυσαφικά, και οι νέες συνθήκες εκμετάλλευσης των “από τα κάτω” σφραγίζονται με χρυσές πένες από τη διεθνή ελίτ του καπιταλισμού. Και προφανώς, για να στηθεί όλο αυτό το πανηγύρι, δεν έλειψαν οι μίζες σε μαφιόζους και μεγαλοεργολάβους, τα οικονομικά σκάνδαλα και οι μαύρες τρύπες στον προϋπολογισμό, παράλληλα με τις άθλιες συνθήκες -συχνά απλήρωτης- εργασίας πριν και κατά τη διάρκεια της έκθεσης, τις εκτοπίσεις πληθυσμών από τις φτωχογειτονίες, τα έκτακτα μέτρα ασφαλείας κτλ. Ε, τόσο κόσμο θα υποδεχτούμε! Μην αφήσουμε τη μιζέρια και την εκμετάλλευση της καθημερινότητας να μας χαλάσει τη γιορτή!

Και μην ξεχνάμε ότι όλο αυτό το πολυέξοδο πανηγύρι, κατά τη διάρκεια του οποίου φεύγουν και μερικά εκατομμύρια δεξιά κι αριστερά έγινε στη γειτονική Ιταλία, την ίδια στιγμή που η κυβέρνηση ψηφίζει μέτρα λιτότητας και ζητάει από τους φτωχούς να σφίξουν ακόμα περισσότερο το ζωνάρι!

Κι αν όλα αυτά θυμίζουν κάτι από Ελλάδα (Ολυμπιάδα, κρίση, μνημόνια) δεν είναι τυχαίο, λέγεται παγκόσμιος καπιταλισμός...

Απέναντι λοιπόν σε αυτήν τη φιέστα υποτίμησης των ζώων μας, ορισμένες χιλιάδες ανθρώπων από ολόκληρη την Ιταλία και από άλλες χώρες αποφάσισαν να ανταποκριθούν σε ένα πανευρωπαϊκό κάλεσμα αγωνιστών από το Μιλάνο, και να ενώσουν τις φωνές τους και τις πρακτικές τους σε ένα συλλογικό “Φτάνει Πια!”, αρκετά με την εκμετάλλευση! Καλέστηκε λοιπόν μία αντισυγκέντρωση τη μέρα των εγκαινίων της Expro, η οποία ονομάστηκε No Expro και στηρίχθηκε από το σύνολο των πολιτικών κινήσεων και εργατικών φορέων στο πλαίσιο της διαδήλωσης για την 1η Μάη. Όπως συμβαίνει πάντα σε τέτοιες συγκεντρώσεις, διαφορετικές λογικές και πρακτικές συνυπάρχουν και διαμορφώνουν ένα πολύμορφο κίνημα κοινωνικής αντίστασης.

Μα καλά, τί δουλειά είχαν εκεί 5 Αγιοπαρασκευιώτες;

Οι 5 κατηγορούμενοι φοιτητές συμμετέχουν στο ελληνικό φοιτητικό κίνημα, δραστηριοποιούνται στις συνελεύσεις των γειτονιών τους και έχουν πάρει μέρος σε ορισμένους από τους πολλούς εργατικούς/ταξικούς αγώνες που ξέσπασαν στη χώρα τα τελευταία χρόνια. Με λίγα λόγια, είναι κάποιοι από τους χιλιάδες που κατέβηκαν τους δρόμους τα τελευταία χρόνια για να αγωνιστούν για την αξιοπρέπεια τους και την κοινωνική αλληλεγγύη. Είναι μία σταγόνα στο ωκεανό των εκατομμυρίων ανθρώπων που αντιστέκονται, είτε οργανωμένα είτε σπασμωδικά, στην εκμετάλλευση και την υποτίμηση των ζώων τους, στην καθημερινή βία της εξουσίας, που φτάνει μέχρι τις ωμές δολοφονίες (είτε ως εργατικά ατυχήματα είτε ως εν ψυχρώ εκτελέσεις από τους μπάτσους), στην Ελλάδα, την Αργεντινή, την Τунησία, την Αίγυπτο, τη Βοσνία, την Τουρκία, το Μεξικό, τη Βραζιλία και αλλού.

Όντας στην Ιταλία, οι 5 πολιτικά ενεργοί φοιτητές ήταν φυσικό να συμμετέχουν στη διαδήλωση που εναντιωνόταν στα σχέδια των από πάνω. Την επομένη της διαδήλωσης, στα πλαίσια μαζικών προσαγωγών στο σωρό, προσάγονται από μία καφετέρια με κριτήριο την έξοδό τους από κατειλημμένο κοινωνικό χώρο. Στη συνέχεια αναγκάζονται σε βίαιη λήψη αποτυπωμάτων και γενετικού υλικού (DNA), χωρίς παρουσία διερμηνέα. Μετά από πολύωρη κράτηση και χωρίς περαιτέρω εξηγήσεις, αφήνονται.

Κι όσο ξυπνάν οι από κάτω, τρέμουν οι από πάνω

Απέναντι στις γενικευμένες αντιστάσεις των από κάτω, οι κρατικοί μηχανισμοί δε μένουν προφανώς απαθείς, αλλά θωρακίζονται σε όλα τα επίπεδα. Από τη μία επιτίθενται ακόμα περισσότερο στα εργασιακά δικαιώματα και σε ό,τι μπορεί να εξασφαλίσει μία αξιοπρεπή ζωή, ώστε να εντείνουν την εκμετάλλευση και το φόβο, και άρα να περιορίσουν τα περιθώρια αντίδρασης που έχουμε. Με λίγα λόγια, να μας υποχρεώσουν να περνάμε τη ζωή μας με σκυμμένο το κεφάλι, ζητιανεύοντας για ψίχουλα και να λέμε κι ευχαριστώ, ώστε να μην έχουμε τον χρόνο, τη δύναμη και την ενέργεια να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας.

Οργανώνονται βέβαια και στο επίπεδο της αστυνομικής βίας και καταστολής, με τις εθνικές αστυνομίες να μοιάζουν όλο και περισσότερο με στρατούς, τόσο στις τακτικές τους όσο και στον οπλισμό τους. Είναι το ίδιο νήμα που ενώνει την δολοφονία του Γρηγορόπουλου, τις κτηνωδίες ματάδων, δελτάδων και λοιπόν μπάτσων στις γενικές απεργίες και αλλού, με τις δολοφονίες στις φαβέλες της Βραζιλίας, τα αμερικανικά γκέτο και τα γαλλικά προάστια, τη δολοφονία του Τζιουλιάνι στην Γένοβα το 2001, και βέβαια τις δολοφονίες των μεταναστών στην Μεσόγειο και αλλού, τις οποίες ονομάζουν “ναυάγια”. Είναι η ίδια προειδοποιητική ταμπέλα που αναβοσβήνει πάνω από τα κεφάλια των κολασμένων αυτής της γης, που λέει “Καθίστε ήρεμα, γιατί οι ζωές σας για εμάς δεν έχουν καμία αξία!”

Τέλος, το σύστημα οργανώνει την καταστολή του και στο δικαστικό επίπεδο. Άλλωστε, το Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάση του οποίου ζητά η Ιταλία να εκδοθούν οι 5 αγωνιζόμενοι φοιτητές έχει κυρωθεί στο ελληνικό δίκαιο με τον τρομονόμο νο2 (2004). Το πλαίσιο των τρομονόμων είναι αυτό που καταπατά και τα πιο βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, όπως για παράδειγμα το ότι στην Ιταλία δεν υπάρχει ανώτατο όριο προφυλάκισης. Με λίγα λόγια, αν εκδοθούν οι 5 φοιτητές, μπορεί να περάσουν πέντε χρόνια στις Ιταλικές φυλακές, μακριά από τους δικούς τους, και όταν γίνει η δίκη να αθωωθούν, όπως είναι το πιο πιθανό με βάση τα ανύπαρκτα στοιχεία με τα οποία κατηγορούνται. Επίσης η έκδοσή τους στην Ιταλία θα σημαίνει την πλήρη απομόνωση, την οικονομική τους εξόντωση και την αδυναμία υπεράσπισής τους (άλλη γλώσσα και άλλο δίκαιο) Η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση χτίζει ένα γενικευμένο Γκουαντάναμο που πολύ θα ήθελε να δει όλες και όλους εμάς που κατεβαίναμε όλα αυτά τα χρόνια στις απεργιακές και τις υπόλοιπες δυναμικές κινητοποιήσεις στο κέντρο της Αθήνας, στη φυλακή.

Είναι σαφές ότι η μόνη κατηγορία που βαραίνει τους 5 φοιτητές, είναι το ότι ένωσαν τη φωνή τους με χιλιάδες άλλους στο Μιλάνο και αλλού, το ότι αποφάσισαν να αντισταθούν στη μοίρα που μας

επιφυλάσσουν οι δυνατοί αυτού του κόσμου!

Είναι όμως εξίσου σαφές, ότι η αλληλεγγύη μας απέναντι στους ανθρώπους που αγωνίζονται είναι αδιαπραγμάτευτη!

Να μην εκδοθούν οι 5 αγωνιζόμενοι φοιτητές από την Αγία Παρασκευή

Παύση κάθε δίωξης

Αλληλεγγύη στους 5 Ιταλούς κατηγορούμενους για την ίδια υπόθεση

Τρίτη 24/11 Συγκέντρωση στην Ιταλική Πρεσβεία 18.00, Σέκερη και Β. Σοφίας

Σάββατο 28/11 Πορεία Μοναστηράκι 12.00, στα πλαίσια της Πανευρωπαϊκής ημέρας αλληλεγγύης στους συλληφθέντες του No Expo

Συνέλευση αλληλεγγύης στους 5 αγωνιστές φοιτητές